

város tulajdonát
vételi joghoz tar-
teljesítendő ven-
rom egymásután
1888 év január
31-ig terjedhető
tal hasznosbérbe
vívónok zárt aján-
lek adják be.
1887. December 3.
rsulat nevében

y Károly.
elnök.

eladó.

230 holdból álló
áron eladó, a
Siéhvél Beret-

az őszi
mit bel- és
bi és gácsi

át,
lasztékban
penyek,

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
FEHERVÁR
exhibitorem 1879.

Diszoklevéllel
1871 ben.

1871 ben.

1871 ben.

1871 ben.

Előzetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt-kr.
Fél évre 5 frt-kr.
Negyed évre 2 frt-kr.

Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény: Nagy-hatvan-
ötven, 1504. szám. Buzsáczy
ház, — a szerkesztőségbe ber-
melevele küldendő.

Előfizetési helyben:
TSÉGGYI K. LAJOS és IG.
OSÁTHY KÁROLY Könyv-
kereskedésben és a kiadóhiv-
atalban KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában a postahivatalok
nálján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorost 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a tízhasábos
hirdetéseket alkuszint a leg-
olcsóbb árréti részeknek fel-
Bélyegdíj minden kiállított be-
táért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában
fogláló újdonság sora 50 krajcár.

„Nyitlér” ben megjelenő közle-
mény minden petit sora 30 kr.
Hirdetéseket felvételek a kiadó
hivatalában, KUTASI K. Könyv-
nyomdájában, valamint ZICHER
MAN H. köv. irodájában is.
Név nélkül vagy bérmentesen
beküldött levelek nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratok vissza nem
adatnak.

Keglevich és Széchenyi.

Mindkettő gróf, mágnás, dolyfós arisz-
tokrata. Plebejus nem beszélhet velök a
nélkül, hogy ie ne nézzék, hogy ne érez-
tessék vele származásuk fölényét. Valami
visszataszító, valami antipathikus van e két
rokonlélekben. Az ember soha sincs velük
tisztában: tréfálnak-e vagy komolyan be-
szélnek, vagy épen gunyolódnak. Modern
szfinkszek ők, a kirkól soha sem tudjuk:
mennyi belőlük az ember s mennyi — az
aristokratá.

Szerencsétlenebb természetű két em-
bert keresve sem találhatnánk. Bámulatos
hasonlóság van jellemükben; ez a két em-
ber olyan jól megérti egymást.

Jó barátok, a kik szívesen vannak
együtt, szívesen társalognak egymással.
Mikor együtt látja őket az ember, azt sem
tudja, nevéssen-e vagy szánakozzék felet-
tök. De ők is így vannak mi velünk, ne-
véssenek-e vagy szánakozzanak, ha ránk
vetik tekintetüket.

Az egyik, az intendáns, az szerencsé-
sen megbukott. A plebs addig ostromolta,
mig végre beadta a derekát.

Ez az ur az operaház és a nemzeti
színház ügyeit vezette. Uralma nem sokáig
tartott. Alig egy éve, hogy kinevezték e
fontos állásra s ez idő alatt úgy vitte a
két műintézet ügyeit, hogy az egész köz-
vélemény fellázadt ellene. Csinált skanda-
lumokat bent, csinált botrányokat országra
szólókat.

A napilapok egyre-másra hónapokon
keresztül vezették a harcot ez ember el-
len, a kinek egész működése boszantása
volt alantasainak s boszantása a közön-
ségnek.

Azt akarta, hogy nemcsak művészei
és művezetői, de a nagyközönség is úgy
táncoljon, a mint ő fűtyöl. Rendelkezett,
mint egy Caesar s ha tehette volna, tudott
volna kegyetlen is lenni, mint egy Nero
vagy egy Caligula.

Milyen szánalmas bukás!
Mikor Orczy ideiglenes belügyminis-
ter, Fenyvessy interpellációjára felelve ki-

mondta, hogy az intendáns lemondott s
hogy ő hajlandó lemondását elfogadni, a
ház nagy többsége zajos éljenzéssel helye-
seltette a miniszter elhatározását. Mintha
lidércnyomás alól szabadult volna meg a
képviselőház, midőn ez örvendetes jelentés-
ről értesült.

Egyetlen hang nem akadt, mely vé-
delmére kelt volna, csupán az udvari
miniszter tartotta szükségesnek, működésé-
nek eredménytelenségét a viszonyok rosza-
ságával mentgetni. Mikor ez a mentege-
tőzés elhangzott a miniszter ajkairól, a ház
tüntetőleg tiltakozott ellene.

Senki sem szánja s mindenki örült
bukásán.

De egy ember mégis van, a kit
bánt Keglevich bukása, s ez Széche-
nyi Pál, a kereskedelmi miniszter, az ő
jóbarátja.

Most ő rajta van a sor. A kormány-
párt meguntá régen, az ellenzék gyűlöli.
— Ez a két mozgató erő ma-holnap
ki fogja emelni őt is a miniszteri
székből.

Pedig Széchenyi nehéz tőke. Nem
azért, mintha egyéni súlylyal bírna, hanem
azért, mert vannak hatalmas pártfogói az
udvarnál s összeköttetései csaknem rendi-
tetlenül teszik pozícióját.

Keglevichnek is volt protektora, Pe-
jacsevics gr. kadtetparancsnok, a király
barátja személyében s mégis elbukott; így
lesz Széchenyivel is, a ki egész politikai
működése idején egyetlen egy szemernyi
eredményt sem tudott felmutatni. Sőt el-
lenkezéssel; egész működése a pazarlás,
viszraesés. Neki kellett volna jó példával
előljárni a takarékoság terén, de ő e he-
lyett azt tette, hogy a törvényhozás által
neki megszabott költségvetést mindig át-
lépte egy pár millióval.

A képviselőházat sem a multban, sem
ma nem veszi semmibe; költ, mintha min-
den fillér a maga zsebéből való volna. —
Most egy éve nagyon megleckéztették pa-
zarlásáért, különösen a főrendek. Akkor
híre terjedt s mi magunk is közöltük, hogy
Széchenyi Pál gr. beadta lemondását, de
Tisza nem fogadta el.

Most újból felmerült a lemondás hira.
Nem az ellenzék visel vele ma háborút,
hanem pártbívei s egyik minisztertársa:
Baross Gábor.

Hegedus Sándor, a pénzügyi bizottság
előadója, a kormánypart egyik legkiválóbb
tehetség s befolyásos tagja vezetői az elé-
gületlenek csoportját. Abból is látszik,
hogy a Széchenyi egész működésével min-
denki torkig van. Senki sincs vele jó vi-
szonyban, senki sem szereti, hacsak nem
Keglevich.

Összevesszét minisztertársaival, össze-
vesszét a legtöbb befolyásos képviselővel s
így megért már teljesen a bukásra. Egy
fővárosi lap nyomán alább adunk hírt a
kormánypartban megindult Széchenyi-ellenes
mozgalomról. Nem tudjuk, mi lesz az er-
mény s főleg azzal nincs senki tisztában,
valjon elejt-e Tisza végleg, vagy más mi-
niszteri tárczával fogja megkínálni.

Mert az a kombináció, hogy Orczy
nyugalomba vonul s helyére, a király ol-
dala melletti miniszteriumba, Széchenyi
lép, már hónapok óta tartja magát. S ez
nagyon valószínű, Tisza senkit sem ejt el
végleg; mamelukjait megvédelmezi, mint az
oroszlán a kölcseit. Utóljára még Kegle-
vich sem tűnik el végleg a politikai élet
küzdeletről; ő is örökös főrendi taggá fog
kinevezetni, miután az adócsenzushoz szük-
séges vagyont elvesztette.

De azért Széchenyi bukása arról a
pozícióról szintén be fog következni, épen
ugy, mint a Kegleviché az intendánsá-
ról. Baross, a kiváló eredményeket felmu-
tatni tudó miniszter ki fogja őt buktatni.
Ha Tiszának kettőjük közül kell válasz-
tania, akkor a bukó fél nem Baross lesz.

Országgyűlés. A képviselőház ülése
decz. 7-én. A képviselőház tegnapi ülésén
folytatta a fogyasztási adók módosításáról
szóló törvényjavaslat tárgyalását. Elsőnek Eöt-
vös Károly emelt szót hosszasan polemizálva a
miniszterelnökkel, Visi Imrével. Jókaiával és
az előadóval s végül hozzájárulva a Szeder-
kényi Nándor határozati javaslatához. Visi I.
személyes kérdésben szolalt fel. Majd Perlaky
Elek védte a bizottság javaslatát, Szendrey
Gerzson pedig ellene szolt. Pázmány Dénes
külföldön szerzett adatai alapján cáfolta Per-
laky állításait, mire Perlaky röviden reflex

tálva, provokálta Madarász József felszólalását.
Az egész ház figyelme közt beszélt ezután —
a házban ezuttal először — Perczel Miklós.
Kélio mértékre redukálta első sorban Perlaky
állításait, azután azt a pénzügyi politikát bir-
rált, mely mellett az ország oly helyzetbe
jutott, mint a minőben most sínlódik. Helyesli
azt az álláspontot, mely itéletét akkora tartja
fenn, midőn a pénzügyminiszter majd részle-
tesen kifejti terveit, melyeknek alapján
az országot a pénzügyi bonyodalmakból ki-
vezethetni véli — De ezt a törvényjavaslatot
nem tartja célravezetőnek s följőttebb csod-
dálja, hogy a főváros képviselői hozzá tud-
nának járulni oly javaslatok mely kivált
a fővárost, tehát az általuk képviselt la-
kosságot sújtja a legnagyobb terhekkel. —
Ő a maga részéről addig, míg a pénzügy-
miniszter részletesen ki nem fejti a kibonta-
kozásra vezető terveit, semmieféle oly javas-
latot meg nem szavazhat, mely a terhek eme-
lé-ét involválja. Perczenek ezt a beszédét az
egész ház mely figyelemmel hallgatta s végül
mindkét ellenzék zajos helyesléssel kíséerte. —
Utána az aposztrófált fővárosi képviselőket
egyike Busbach Péter, iparkodott igazolni
álláspontját, midőn hozzájárul a fővárosra na-
gyobb terheket roví törvényjavaslatához. He-
gedus Sándor és Szederkényi Nándor zár-
beszédei után Tisza Kálmán miniszterelnök
felelt a vita során fölmerült megjegyzésre és
kifogásokra s ezután a javaslat általánosságban
elfogadtatott. Ülés vége 2 óra után. — A
legközelebbi ülés pénteken d. e. 10 órakor
lesz

Belföldi hírek. A függetlenségi
párt elhatározta egy pártlap alapítását.
Az erre vonatkozó előmunkálatokkal a párt a
következőkből álló bizottságot küldte ki: Ug-
ron Gábor, Kiss Albert és Polonyi Géza. —
A szamosújhegyi püspökség át-
helyezése Deesre formaszertint napirendre ke-
rül: a megye főispánja hét tagu bizottságot
küldött ki e kérdés tanulmányozására — A
horvátországi kormánytól dr. Mal-
lin Ivó titkárra neveztetett ki. — Sopron-
városi közgyűlése lemondott arról, hogy a
magyar fegyvergyárnak Sopronban leendő fel-
állítását kérje; Fabiny Teophil miniszter és
sopronyi orsz. képviselő ugyanis értesíté a
polgármestert, hogy ez a kérdés már el van
döntve. — Szerencsés reform volt
az, melyet Aradvárosa a szesz-regale házi ke-
zelésével létesített: évi százezer frt jövede-
lemre van kilitás, míg eddig a bérlet csak
32,000 frtot jövedelmezett. — A bor-
fogyasztás egy hivatalos statisztikája azt
derítette ki, hogy legtöbb bort Esztergomme-
gyében isznak, hol évenként 80 liter jut egy
lakosra, míg Trencsénben csak egy-egy liter.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Különféle színházlátogatók.

Irtá: Verőcei.
Azok a deszkák, melyek a világot je-
lentik!

Az ám a világot, még pedig az „új vi-
lágot” Kérem ne tessék félreérteni, nem Ame-
rikát értem, hanem csak a régi pesti „neue
Welt” jutott eszembe. — Egy lettint világ,
melyet annak idején „új világnak” neveztek,
hol nagyokat lehetett mulatni és inni, desz-
kám nem egyszer megkaczagtattak bennünket,
bár e deszkák, nem tarthatnak egészen szá-
mot arra, hogy a világot jelentsek, legfeljebb
annak a felet. Külömben „de mortuis nil, nisi
bene”; a „neue Welt” a multe, a jaitja reg
bezártul, kedélyes éjszakáival, bájaival együtt.
Tán a jó gondviselés inspirátja a derek vál-
lakozott, hogy éppen akkor kracholt, mikor
atyám engem felkültött az egyetemre, tán
azért jörogattam el mint balek-jogász oly
szorgalmasan a római jogi előadásokra.

Nem is akarok én a „neue Welt” emle-
keivel előhozakodni, csak eszembe jutnak min-
deg, valahanszor olyan időre esik a
szini évad, mint most, s zártzékemen gyak-
ran megleg az unalom, mint most.

Iyenkor körünézek s oly édesen magam
elő képzelem a habzó kriglit, telve haragosan
melyszintú márcziusival, keressen a M u k i
vájnparsch sunyi, vigyorgó ábrázatát, mely-
lyel a meggyújtott virginiát elem adja. — Hát
még a közönség, azok az öskedelnyű burgerek,
kikből ki-kitört a telkesedés hangja, hogy:
— Bravo Mitzl!

Hátamat a játszóternek támasztva soká
el tudtam andalogni ezen a képen. Ott jutot-
tam azon fölfedezésre, hogy mily érdekes do-
log háttal a szinpadnak nézni végig egy
szinelőadást.

Azóta, a hol csak tehetem áldozom e
kedvelésemnek, fájdalom nem mindenütt te-
hetem azon fesztelenséggel, mint a „neue
Welt”-ben. Pedig tessék elhinni, a filozófus
megfigyőre nevez föltte tanulságos a dolog
tanulságosabb sokszor, mint az előadás maga,
mert bizony neha több életigazságot talál a
páholyok homályos háttérben, elrejtve, a fig-
göny felgördülte előtt, mint aztán, vakító
világításnál mutogatva, a függöny felgördülte
után.

Mily különös élvezet, szemlélni az elő-
adás negatív képét, mely ott rajzolódik le az
arczokon, e változatos pergamenen, melyhez
a kedélyes különfelesége szolgáltatja a külön-
féle szinompát. Szentől szembe látni a
szörnyet get, melynek czime: — tisztelt köz-
önség!

Mit, csak tisztelt? Lelkemre mondom,
ez lealacsonyított blaszfémia Hisz az egy szu-
verén, egy despota, mit mondok? egy emesztő
félisten, még pedig a félelmes fajtából, milyen
volt Phönikiában a Moloch, másutt a Bél is
ten vagy a krétai Minotaurusz szörny. Száz-
fejt, mint a mesebeli sárkány, száz szeme van,
mint Argusnak, mindent megfigyel, mindent
észrevez, hősöket reggelizik, primadonnákat
eszik ebédre, elnyel egész repertoírokat. — A
szinigazgatók reszketve dobnak neki konzczót
s jaj nekik, ha a szörny ehés marad, mert ak-
kor az etetőt eszi meg.

Ha nem untatlak, nyájás olvasó megpró-
bálok egy pár vonással közelebb hozni a
modern szörnyeteget, melyet a művészet világa
ural.

A t. közönséget két nagy rendbe s ezek
mindegyikét ismét két osztályba fogja sorolni
minden élelmes szini vállalkozó. A felosztás
alapsja kettős, t. i. az anyagi és művészeti si-
ker. Ez alapon tehát vannak: — I. rendszer-
fizetők, II. potyajegysek; e két rend kö-
zött középhelyet foglalnak el a kedvezményes
jegyek birtokosai, melyet hol ide, hol oda
sorolatlaknak, mindenesetre elágaznak rájuk né-
ve a szakférfiak nézetei. — Mindkét rendbeli
színházlátogatók között találunk olyanokra,
kiknél a színházba járás czelja I. a műélvezet,
2. egyéb okok.

Mindezeknek igen számos és érdekes
váltaja van, melyekből iszélitől ime egy-
nehány:

a) a közönséges színházlátogató (Admi-
rator vulgaris seu arendator parteriensis
perpetuus.) Tartozik a fizetők rendbe s a
műélvezők osztályába, melynek legelterjedtebb
spéciesét képezi. Tehát tiszta ösvértü színház-
látogató s a közönség zömét is képviseli. —
Mindentűt el van terjedve, tulajdonképeni ha-
zája azonban a földszint, de gyakran a ma-
gasabb régiókba is megtenyészik, hol majd
egyenkint, majd számos tagu családokban for-
dul elő. E hasznó faj a színelőre nélkülöz-
hetetlen. A közönséges színházlátogató öröme
a kasszának, ambíciója a komolyabb törek-
vő színészek, biztosítéka az igazi művészet
sikerének. Legkevésbé enged az olcsó szin-
padi fortélyoknak s triviális rögtönzéseknek
melyek a karza on fergetegeket idéznek elő s
az igazán jóízű művésznő, ki nem a karzatot
ingerli, s n-m a páholyok Macenásainak ját-
szik, itt lel föl pártját. A földszinti közönség
legtöbnyire a művelt osztályból kerül ki. —
Ügyvéd, orvos hivatalnok vagy jómódu keres-
kedő, ki ha letette pennáját, ellátja betegeit,
bezártja boltját, szívesen juttat keresményéből
Tháliának, hogy a kenyérgere-t egyhangu
műve után felüldüljön. — Ha garcon szívesen
cserél be egy unalmas estét egy színházi je-
gyért; ha családapa örül, ha megelpheti a
familiát, midőn ebédnél egy pár szines czédu-
lát szedegethet elő a tárczájából: zártzékék
a mai előadásra. Hanem az aztán tulhajtása
a családi kötelességnek, ha a gyerekeket is
magukkal viszik. Soha sem felejtjen el, engem
is elvitt egyszer nyolcz éves koromban keresz-
tápám a színházba Epen Shakespeare Hamlet-
jét adták. A negyedik felvonásban Claudius
király imazsámoján térdel, midőn Hamlet ki-

vont karddal előlép rejtekhelyéből, hogy mos-
toha atyját leszurja. Ezt már meg nem állhat-
tam s harsányan odakiálték:

— Hej bácsi, vigyázzon magára, mert az
a fekete nadrágos le akarja szurni!

A földszint embere azért jön a színház-
ba, hogy lásson és élvezzen. A repertoírt
előre tanulmányozza, jegyet — kivált ha pre-
mier van — jó előre megváltja, mindég pon-
tosan érkezik, szinlapot vesz s gondosan elhe-
lyezkedve szíleleiben türelmessel várja a füg-
göny felgördülte. Hanem azután a darab vége
felé ő az, a ki legelőször czihelődik és bajlód-
dik felöltőjevel. En igazán nem értem, honnan
ez a meggyökerezett rossz szokás, melynek
a főváros és vidék közönsége egyaránt rabja,
hogy a darab végjelénetét nem tudja bevárni.
Ilyenkor a hőst sorsára hagyják s ki-ki vacso-
rájára gondol, vagy a ruhatárból siet teli ka-
bátjéért, hogy a folyosó leghuzamja nagyon át
ne járja a közvényes lábát. Bezzeg okulhat-
nának az egyszeri táblabíró példáján ki, mi-
dőn a vigjátéki apa azt mondá: no gyerekek,
most megüljük a lakodalmat, odaszólt a távozó
közönségnek!

— Hohó! megálljunk, hisz most jön még
a lakodalom!

b) a referens (criticus arpx). Nem any-
nyira műélvező, mint inkább a műélvezet the-
oretikusa, interpretálója, tehát nem is tarto-
zik a szoros értelemben vett közönséghez. Ő
az, a kinek András bácsival együtt hivatalosa,
kötelessége végignézni az előadást s mig előb-
bi a end, ő a művészet törvényeinek betar-
tása fölött örökdi; egyébként gyakran félel-
mesebb amannál, mert ha András bácsinak egy
szál görbe kard fityeg az oldalán, ő nem átal
sok esetben revovert vinni magával. Jegyet
pontosan meghozza reggelentek a színházi
szolga a szerkesztőségbe s estére ott látod az
első sorok valamelyik zártzékében s tiz eset
közül kilencben arról iszsz rá, hogy a tap-
solást összegezhetetlennek tartja tisztével,
s ha mégis megteszi, elhíheted, hogy valamelyik

Árvában és Liptóban még kevesebb, csak hogy itt az emberirő palinka uralkodik. — A hadsereg közből. Görgey Kornél altábornagy, a II-ik honvéd kertlet parancsnoka, nyugalmába helyeztetett. A magyar testőrség kapitányává Erdődi Pálffy András gróf neveztetett ki.

Forrongás Széchenyi Pál gr. ellen. Miniszterválság volt készülékelben a napokban, de a veszély ezuttal is elmúlt szerencsésen. Széchenyi Pál grófról van szó az ő megbuktatására indult meg a mozgalom a kormánypart bizonyos körében és most a pénzügyi bizottság tárgyalásai alkalmával Hegedűs Sándor és Zsigmondy Vilmos képviselők voltak kiszemelve arra, hogy az akcióit sikerrel keresztülvi-gyék. Az elégtelenségnek meg vannak a maga okai. Széchenyi grófnak igen furcsa fogal-mai vannak arról, szabad-e az előirányzatot át lépni vagy nem, a külgügyi hivattall is foly-tonos surlódásokban van a kereskedelmi kér-desek miatt és nagyban fokozta az elégtel-lenséget a kaposvári választás ügye is. A vál-ság azonban ezuttal elmúlt, bár végleg elinté-zettek nem tekinthető, annyival kevésbé, mert, mint a „N. P. J.” írja, maga Széchenyi is rosszul érzi már magát a kereskedelmi mi-niszterium palotájában. Ehez járul még az is, hogy a párt köréből a Széchenyi-ellenes áram-lat elterjedt már a kabinet tagjaira is, többek között Baross miniszterre, a kinek a minisz-terelnök nagy befolyást juttatott és a ki szintén nem él békes viszonyban a kereskedelmi miniszteriummal. Már pedig, hogy ebben a harcban Baross lesz a győztes, aligha szen-vedhet kétséget. Egyelőre tehát még nem kö-zönlött be a miniszterválság, mert nincs még alkalmas utód. De előbb vagy utóbb megvál-sulnak majd a hírek, melyek Széchenyi lemon-dását rebesgetik.

Az orosz csapatösszpontosítások az egész európai sajtó figyelmét élénken foglal-koztatják. Egy berlini lap azt hangsúlyozza ugyan, hogy azokkal a csapatokkal, melyeket Oroszország a galicizai határon összehívott, még nem lehet háborút viselni. Másrészt azonban maga elismerni kénytelen, hogy a béke szem-pontjából és a csapatösszevonás szükséges egy-általán nem volt. Eddig nem kevesebb, mint 108.000 főt gyűlt össze, 14.000 lovas és 366 ágyú van a kelet-galicizai határ közelében összehívva Igen természetes, hogy Oroszor-szág a szokatlan magaviselete általános nyug-talanságot keltett.

Az amerikai kongresszus. Washing-ton, decz. 6. Az elnök üzenete a kongresszus-hoz kizárólag a pénzügyi helyzetet fejtegeti és kijelenti, hogy az államháztartás feleslege június 30-án 140 millió dollárt fog kiten-ni. Feltétlenül szükséges, hogy e felesleg, melynek felhalmozása veszélyt képez az országra, csök-kenessen. Az elnök javasolja tehát a kon-gresszusknak, hogy a dohány, bor és a szesz-es italokra vetett adók fentartassanak, egyebek-ben azonban a vámtarifa az amerikai ipar és amerikai munka érdekeinek lehető tekintetbe-vevével módosítsa-sek. Ez érdekreke való tekintetből azonban az amerikai iparosoknak egyáltalán nem szabad azon jogot következ-tetni, hogy túlzott előnyöket igényelhetnek. A tarifa leszállításának olyannak kell lennie, hogy a munkások sem a munka, sem pedig bérök tekintetében hátrányt ne szenvedjenek

Ó az amerikai ipar által feldolgozott nyers anyagok vámteteleinek radikális leszállítása, vagy pedig azok vámmentes behozatala mel-lett van és felhívja a kongresszust, hogy e fontos kérdést minden pártszempont mellözé-sével fontolja meg

Külföldi hírek. A romániai király megküldte az olasz trónörökösnek a román csillagrend nagykeresztjét. — H a h i - S u k a, Japán párisi követe, Rómába utazik, hogy a mikádó nevében üdvözlje Leo pápát. L o r d L y o n s, a hétfőn elhunyt angol dip-lomata, 71 éves volt s 1839 óta működött a diplomáciai szolgálatban. — L a a b a ö r - n a g y, a bolgár fejedelem belső titkos taná-csosa, több havi szabadsággal távozik Szófia-ból s állítólag kegyvesztett lön, mert a sokat emlegetett Waldapfel úgnökkel kiegyezett. „A j ö v ő h á b o r u o r s z á g á b a n” cim-mel feltűntést keltő rópirat jelent meg Lipcsé-ben, az orosz és osztrák-magyar határterüle-tet viszonyaival s a két állam haderejével fog-lalkozik, azt mutatva ki, hogy Oroszország helyzete mindenkép kedvezőtlenebb. — R ó - m á b ó l jelentik, hogy a termii aczelgyár munkásai közt kitört a kholera. — A f r a n - c z i a v á l s á g. A kabinet megalakítására vonatkozó bizonytalanság egyre tart. A köz-társasági lapok egyhangulag kívánják ugyan a republikánus párt együttműködését, a cél-érése tekintetében azonban elágazók a véle-mények.

HELYI HIREK.

Csokonai ünnepély. A nagy. irod. önk-társulat a főiskolai ének és zenekar közremű-ködésével decz. hó 11-én, a főiskolai énekte-remben C s o k o n a i V i t e z M i h á l y n a k emlékeztető ünnepélyt rendezend, a követ-kező műsorozattal: 1. s z a k a s z. 1. Nyitány. „Faniska L. Cherubinitől, zenekarra átírta Mácsai Sándor előadja a zenekar. 2. Megnyitó beszéd Géresi Kálmán felügyelő tanár úrtól s a Szikszay-pályázat eredményének kihirdetése. 3. „A reményhez”, előadja az énekkar. 4. „Csokonai-emlékeztető”, írta Tóth József, sza-valja Kövendi Dénes. 5. „A tihanyi echóhoz” előadja az énekkar. 6. „Egy kis indiscretió a csokról”, írta és felolvassa Szabolcska Mihály. 7. „Hull az eső” . . . Zimaitól. 8. előadja az énekkar. 8. Komoly szavaltat; elő-adja D. Nagy Imre. 9. „A csikós-bőrös ku-lacsához.” előadja az énekkar. 10. Vig sza-valat; előadja Szabó Imre. 11. Csárdások, zenekarra átírta Mácsai Sándor; előadja a zenekar. 12. „Csatadai” Huber Károlytól, elő-adja az énekkar. Az ünnepély kezdete d. u. p o n t b a n 4 ó r a k o r. A terem csak há-rotnegyed negykor nyitattik ki Ezen ün-nepélyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja a rendező bizottság nevében: S z o l n o k y G e r z s o n főjegyző

A felolvasókör tegnapi estélyén — szép számú közönség előtt — Dr. B a l k á - n y i Miklós ur olvasta fel magvas értekezését a „volapük”-ről. Erdekesen ismertette a vilá-gnyelv történetét, annak elterjedését s fontos-ságát. A jeles felolvasót a közönség élénken megtapsolta.

Mizéria. Köztudomású tény, hogy a debreczeni rendőrség hivatalos helyiségei oly szűkek s más egyéb hiányban bővülőködők hogy minden kritikán alól állanak. Különösen megbotránkoztató a II-ik kerületi kapitányság

helyisége, mely egykor siralomház volt. E helyiség oly szűk, hogy a hivatali személyzet alig fér el benne. Méltó társa ennek a mező-rendőri kapitányság helyisége, de legzifrább a III-ik ker. rendőrségé, mely egyéb hiányai mellett esős időben még csurog is. E mellett oly sötét hogy borongós időben nappal is csak lámpafény mellett lehet benne dolgozni. Mikor fog már a város arról gondoskodni, hogy a rendőrségnek is tisztességes helyiség-ja son ?!

Színház. Tegnap este — csekély számú közönség előtt — „Uff király” című ope-rette adatott, azon szerep-változással, hogy Lazuli szerepét Halmainé énekelte, még pedig teljes sikerrel. A darab bohókás részletei most is sok derűt keletkezett. Előre meg-állapított műsört most nem közölhetünk, mert a társulat tagjainak nagy része — a szin-padi léghuzam miatt — gyöngélikedik, így a műsört pontosan megállapítani nem lehetett.

A jogügyi bizottság — a debreczen-füzes abonyi vasút ügyében — ma délután ülést tart. Csávolszky Lajos arra kéri a várost, hogy 180.000 frt értékű törzsrész-vényt jegyezzen alá.

Vandalizmus. A helyi vasut me-petén igen csinos hirdetési padok vannak fel-állítva. Bizonyos rako. czátlan egyének azonban rombolni kezdek a padokat, már egymásután két éjjel cselekedtek ezt. A rendőrség nyo-mozza a tetteseket.

Utóhang Foltényiné ju-bileumához. Kisújszállási leveleznök írja: „Foltényiné Szabó Amália művésznő ünnepé-lyes végbucsuja alkalmával a szin-padtól, kö-zölve volt eltrajza a „Debreczen”-ben. Ez eltrajz olvasásakor kedves nöm emléke vissza-zállt a régi multra, az 1835-36-ik évre, a mikor Szákfi és Szőke egyesült szinpagatók Szentesen tarták szini előadásait, a társa-ságban művészkedett akkor a jeles Udvarhe-lyiné is, ki kedves emlékezésben van drága nóm-nél. Szákfi Udvarhelyiné és Szőké né-társaságában egy látogatásuk alkalmával egy kis leánykát mutatott be nála, kit Szákfi mint ár-veleánykát mutatott be, kit Szákfi Máli név alatt ismertek E kis leány 4 vagy 5 éves szép, csinos, fekete haju, és szemű volt, e mel-lett szerény, gyermeki korához mérve komoly, kedves modoru és okos beszédű, kit minél többször jött házhoz, annál jobban megked-vellett. Férje kedves nőmnek Fejér Mihály csongrádmegyey esküdt volt. E kis leány sorsa, életseményeiről a társaságnak Szentesről el-utazta után semmit sem tudott Csak most midőn eltrajza a „Debreczenben” közöltetett Szákfi-ról emlékezett vissza, hogy előbb Fele-kiné, most Foltényiné nem más, mint az a kedves kis leány, kit ő Szákfi Máli név alatt kedvelt, és kegyelt. Kimondatlan édes volt lelki örömmük, midőn most ez arva kis leányt, kit kedves nöm mint nagy öt éves kis leánykát látott Szentesen a szin-padon, most azt 50 évi művészi pályájának végzetével a fény ragyogó pontján felmagasztalt ünne-pélyességgel halhatatlantítja a színvilág és szini nagy közönség végbucsuja estéjén. — Dicső vége egy küzdelmes pályának! — Nagyon híhető, hogy a dicsősorozott művésznő gyenge kora eseményeire, és nöm emléke-zik, de ő neki képzeletében, s előtte áll a szende kis Máli. Az kinek, oly jeles ná, mint Feleki József foktűny mivel református

lelkész, és nemes törekvésű protestáns író, ki oly dicsőfényvel lépett le nagyhatású pályájáról mint Foltényiné Szabó Amália művésznő, nyu-godt lélekkel mondhatja el most pályája vé-gzetén: Eleget éltem! A gondviselés adjon még nékie több éveket erő, egészség, nyuga-lom, meglegedésben töltendőket, ez mint hinni óhajtuk, százak s ezrek hó kívánata. — Ez a miénk is, kik vagyunk Kisújszálláson, ószinte tisztelői: Keszi Hajdu Lajos lelkészta-nár és életpárja Simai Mező Lidia.

Egyház. A debreczeni ref. egyház peúztári hivatalában 1887 deczember 10-én délután 3 órakor gazdasági ülés tartatik. — Tárgy: folyó ügyek.

Előfizetési felhívás. Gyön-gyösy László H. Nánásról előfizetési felhívást bocsátott ki „Hazulról” cz. beszély-kötetere, melynek tartalma a következő leendő: A nagy-néni ládája. A bunda. Sötét napok. A nagy asszony. Házasságom története. A posta. Há-zasságszerző uszoda. Előfizetési ára 1 frt, mely összeg jan. 30-ig Hajdúnásra, a „Pro-testáns Néptanító” kiadó-hivatalába küldendő.

Eljegyzés. Frieder Soma hely-beli ifju kereskedő e napokban jegyezte el Mandel Fánika kisasszonyt, özv. Mandel Edéné kedves leányát Kabárról. Aldás az ifju pár frigyére!

Öngyilkosság — öngyil-kos n elklül. Tenapelőt, az éj leple alatt, hajmeresztő dolgok történtek egy vendégfo-gadóban. Abban az órában, mikor ijesztő csend váltja fel a nappali élénkséget s kísérteties né-maság jön az esti zsi-bongás helyébe, mikor a torony-harang felelmetes egyhangúsággal veri egymásután az órákat egész 12-ig, borzalmas hangok hallatszottak a nevezett vendéglő egyik földszinti szobájából. Először tompa hörges, majd görösös fuldoklás, mely széles hullámok-ban terjedt tova a néma folyosókon, elhatott a vendéglős háló fulkéjéhez, a pinczerek szo-bájába s nem telt bele öt perc, midőn az egész vendéglő személyzet azon ajtó előtt so-razott, honnét a kísérteties hangok hallat-zottak. A rosszat sejtő hotelier s a roman-ticizmus felé hajló pinczerekkel aggódva he-gyettek a füleiket az ajtóban. Egyik-másik be-nézett a kuleslyukon is, egy pillanat alatt azonban ijedve kapa vissza szeméit. Benn po-koli sötétségben kívül egyebet nem látott. Próbálták az ajtót kinyitni. Az ajtó zárva volt . . . A borzasztó hang, mely egy utolsó kin-jait hörgő szerencsétlen végusáját juttatta az embernek eszébe — ez alatt egy pillantra sem szűnt meg . . . Ez öngyilkos, nem is lehet más — szól a hotelier — megölte magát s most az én szobában, az én szalonjegyemen vagy talán párnámon vérzik el. Hallom hogy vívódik a hallalál . . . Bizonyára — szólta karban a pinczerek s futott a hotelier rende-leteből az egyik a rendőrségre a másik az or-vosért az előbbi eredménytelül tért vissza, emez felcsengetett nagy nehezen egy orvost s annak társaságában jelent meg a szoba ajtájá-nál, hol a hotelier és személyzete kinos sej-telmektől gyötörtötve várakoztak. Az ajtót be-törni pillanat műve volt. A következő pillanat-ban az egész szálló személyzet össze volt gyü-lekezve s égő gyertyákkal kezükben várakoz-tak az adott jelre hogy a szobába léphessenek Tompa recsegés követte az ajtó betörése s az orvos műszereivel az öngyilkos felé sietett. Utá-na az udvaros egy nagy dézsa vizet czipelt, A

REJTELMEK.

— R e g é n y . —

I r t a : S Z A L A T N A Y L Á S Z L Ó . 7 .

Mult év februárius egyik napjain dél-előtt Budán volt dolgom, midőn ismét vissza-jöve a lánchíd felé közeledtem, egy elhagya-gyatott öltönyű köreget láptam.

En természetlő jó szívű vagyok, s oly szomorú, oly kétségbeesett arcot tudott e nyomorult, vágni, hogy akaratom ellen meg-sajnáltam, miután tudtam azt, hogy ha a rend-őrök kéregetést észreveszik, azonnal bekisé-rik, közellettem hozzá és egy forintot nyom-tam kezébe.

Remegő hangon köszönt meg s mondá : — Bocsásson meg uram, hogy megszóli-tani merészelem, de régen, napok óta ker-em önt, hogy egy megtört bűnös kérelmét átadjam.

Meglepetve tekinték reá.

A koldus alázatosan folytató :

— De e hely nem alkalmas a beszédre, s feltűnő lenne, hogy velem sokáig beszél, de különben is itt van egy level, s ha nagyságod bővebb értesítést akar, esti 9 órakor a lánchíd pesti végén várni fogom, ha el nem jön, meg viszem a szegény bűnösnek, hogy ön nem bocsátott meg.

Álmélkodva vettem el a levelet, s kér-dezni akartam a koldust, de már ez eltávo-zott, s eltűnt a hullámzó néptömegben.

Azonnal feltörtem a levelet.

Ime itt van most is, s így hangzik :

Mélyen tisztelt uram !

„A sors végzete — bár vérrokonság van közöttünk — ellenségekké teremtet bennün-keket, én sok rosszat követtem el az ön családjá ellen, s még többet átám. Megakartam önt ölni bosszúból, hogy fájdalmat okozzak apjá-nak, s anyjának, Isten nem engedte, de en-gem tett semmivé. Nyomorult koldus vagyok, kit Isten s ember elhagyott, s érzem, hogy csak néhány napom van hátra, magambaszál-tam, megbántam bűneimet, de Isten bocsána-tát nem remélhetem, haldokló ágyamon bol-doggá tenne az, ha ön megbocsátana. Nem

protegtálta mellett tüntet. Az ő szerepe ott kezdődik, a hol szin-padi szereplők azt elhagy-ták, akkor a szerkesztősébe siet s a folyton virrasztó lámpa fényénél teleir egy pár kutyá-nyelvet, fájdalom gyakran megcsik, hogy a re-ferádnak nemcsak alakja, de tartalma is ku-tyanyelv lesz. Tisztelet a tárgyilagoss és szak-avatott kritikának, de amaz ifjú óriások, kik kanállal szedték magukba az eszthetikát és dramaturgiát s a szin-padi kifésített füvek nö-véstét is hallani vélik, a közvélemény e mes-teréges praeparatóli, valódi kérekkötői a mű-vészetnek. A művészet világában csak úgy le-het élni és meghalni kritika nélkül, mint a természet világában — orvosi tudomány nél-kül mindég fülembre csengenek a szavak, me-lyeket hazánk legkiválóbb drámaírójától halot-tam mondani : „a nagyközönség szava isten szava, ha ő velem, ki ellemem !”

a) a színházi dandy (Adonis guckeros-pectans). Ki ne ismerné e mindég a legújabb dívat szerint öltözököd, mindég a quatra ezingle uracokat, ki ne látta volna őket föld-szinten, páholyokban, erkélyen egyaránt föl-tűnedezni. B azirtságot szenvedő ifju világfiak, éltesebb rouek, kiknek illuziói hajók szálaival gyérültek meg. Toilettjük az igaz kifogástalan, de próbálna csak meg egyszer valóki kopottas ruhában adni a blazirtat, kinevetnék és bolond-nak tartanák, míg így, az elegáns mezbe buj-takott világtájalom, a titkolt családások. me-lyekre az a keserű mosoly következtetni en-ged mindegy bisonyos különös kegyelet tárgya marad a nők részéről. Ó az, a ki a bálban „nem tánczol :” a szalokban meglelégszik az-zal, hogy legfeljebb letelepszik valamely ünne-pelt delnő oldalán és mulattatja magát. A szin-házba sem azért jön, hogy jó előadásokat él-vezzon, korántsem, de mert el van fogadva az elegáns világban naponként héttől iz óráig a szin-házban unatkozni. Mig a közönség tapsol, ő hanyagul hátradől székes s látcsövet a pá-holyok sorain jartatja végig. Legfeljebb egy ingerlő nadrágszerep vagy műnigrandozó prima ballerina képes figyelmét a szin-padra terelni. Az első felvonás után elhagyja helyét s vala-mely páholyba bukkan újra elő, a mint nős-merőseit sorra látogatója, aztán a czukrást.

ba vetődik s Irma kisasszonnyal fecseg, az előadás végeztével pedig — jó szerencse — ha fáradságot vesz magának, hogy a kimenő hölgyközönséget még egyszer elvonultassa mo-noklija előtt.

d) a páholyi páva (pavo luxuriosus). Egy élő ruhakirátkat. Legveszedelmesebb konkur-rens az előadásnak, mert abszorbálja a lát-csövek batteriáit. Egyedüli feladata, hogy öl-betett kezekkel a páholy előrészen üljön és bámulassa magát. Különben a p.holyok kö-zönsége korántsem lelkesül annyira, mint a földszint. Ennek megvan a maga oka. A kik-nek páholyuk van, azok nagyon sokat járnak a szin-házba. náluk az napi foglalkozás. A meg-szokás eltüntet az előadásról az üdeség és szokatlanság himporát, bármily művészi legyen is. Gauthier Margit megható szenvedéseiből, melyekkel a földszintet meglehet rikatni, itt csak azt látják, hogy a hősön arcza, mint lesz minden kimenőnél egy réteg pouderral gazda-gabb s minden erősebb effektusnál, mint oldó-dik el fokozatosan egy-egy hajfonat a frizurá-ján, hogy az ötödik felvonás végén méltó habitu-sban halhasson meg, a mikor háromszor vagy négyszer csuklik, a szerint, a mint Armand előbb vagy utóbb bődül rá hogy : mmmghalt! Hanem azután a külső részletek megfigyelésé-ben valódi virtuozitást tanúsítanak a páholyok-ban, van rá idejük elég. Egyszer Julius Cae-sár holtteste, mely fölött Antonius híres be-szédjét tartja, egy lepedővel volt letakarva, melynek egy erejétet csücskén egy ótágy ko-rona látszott monogrammal. Egy páholylátog-ató ismerősöm furkászó látcsövet ki nem kerü-lte a dolog s nem is késett megjegyezni :

— Ejnye soh'sem tudtam, hogy Julius Caesar „Herr von” volt !

Máskor meg egy jökdékvü menyecske mel-lét ültem. A szin-padon Tóth Kálmán : „A ki-rále házassodik” című vigjátékát adták. A ba-nilla szerelmes Lajos királyba s elkészíté ide-ájának álló szobrárt. A titok azonban kiderül-t s az anyakirályné az egybegyült udvar előtt előhozatja a szobrot a banilla elsüljedne szé-gyében.

— Ha ha. szegény banilla ! — kaczagot.

fel szép szomszédnóm — elhiszem, hogy rös-telli tettet, van oka reá.

— Már miért ? — kérdém én.

— No hát csak nézze meg azt a szobrot.

Szememhez illeszttem a látcsövet, hát uramfia — egy meztelen Apollo szobor állott ott az asztalon oly kerülhetetlen meztelenség-ben, a mint csak egy pogány istenségtől kito-lik. Persze a kellekes nem tudott más szobrot keríteni s így az anyakirálynő ez indiskrét olympi Apollót halmozta el csókjaival, elér-zékenyülten szavalván : „oh az én Lajos „fiam !”

A karzatok ne szóják ? Ó a karzatnak nagyon érdekes főrája és faunája van. Ha a nezőtérnek aequátora volna, úgy az bizonyára a karzatot vezetne keresztül. Itt kezdődik a forró, tropikus egály, melynek növényzete is sokkal sűrűbb, erőteljesebb és élénkebb A szerény földszinti ibolya s előkelő páholyi ka-mélia helyett itt rikító bazsarózsák, terjedel-mes áloek diszlenek, melyek hermetice elzár-ják a kilátást. A subtilis glacekeztűs kacsók helyett hűsös rózsapiros karok könyökölnek a támlán, melyek egésznap kecsesü vagdalták a sonkát a sarki krajzlerájban. A háttérben a paradicsom nyomai is feltalálhatók. Éva a mo-sogatás után szokott itt találkozni Adámmal, ki pangánót látogat az oldalán s tiltott gyü-mölcs helyett tiltott pecsenyét eszik, melyet Évája hoz neki az uaság nemtudásának fájá-ról. A bejáratnál örködő Cherub azonban ko-rántsem oly felelmes, kezében ángoló pallos helyett mindössze két kötötűt forgat. Valaha valóságos anygal volt a Madách menyorszá-gában, de mióta napja letűnt, cseudesen bó biskol kötése fölött, ha a jegyeket elszedte s csak akkor ocudik föl, ha a diákság taps-fergetege megered. Az egyetem, gimnázium és a karzat között mindég bizonyos viszonyosság létezett. Az ifjuság mindég a magasba tört. odavonta őt lelkesedése és — tárczaja.

András bácsi is a karzatban van ; kereszt-befont karokkal nézi az előadást. De ő róla nem írok, mert meg találnám nyomai a tollat s ebben a tündetésidőben meg elqualifikálnák „ha-tóság elleni izgatás” nak, pedig én bekes pol-gára akarok maradni a hazának, azért beke veled, te is, te nyájas türems olvasó !

TEMETKEZÉSI INTÉZET DEBRECZENBEN.

Van szerencsénk a nagyérdemű t. cz. közönségnek szives tudomására hozni, hogy helyben számos év óta fenálló temetkezési intézetünket, tekintettel az e téren városunkban is tapasztalható fokozatos haladásra, a mai kor kívánalmaihoz képest egészen ujonnan rendeztük be.

Pontos és méltányos eljárásunk folytán szerzett bizalomnál fogva, melylyel a kegyeletes érületű gyászoló felek üzletünket már eddig is kiváló pártfogásban részesítették és részesítik, tekintettel kívántunk lenni a n. é. közönség érdekére s intézetünkben kittäinó minőségű, **első rangu gyári telepekről származó** sirkövekből

sirkőraktárt állítottunk fel.

A sirköveket 6 forinttól felfelé, a legnagyobb választékban, lehető jutányos árban, **sőt gyári árban** bocsátjuk a t. közönség rendelkezésére.

Üzleti viszonyaink, széles körű előnyös összeköttetések és helyzetünknel fogva hangsúlyozni kívánjuk, hogy intézetünkben egyszersmind a legegyszerűbbtől kezdve a legdiszesebbig

ÉRCZKOPORSÓ-RAKTÁRT

tartunk fenn, mely koporsók a helyben létező gyárunkban állítván elő, ezek tekintetében sem az ár, sem a kiállításra nézve velünk senki nem versenyezhet; azon helyzetben vagyunk ennél fogva, hogy érczkoporsóinkat 6 forinttól kezdve a legkülönbözőbb árban gyári áron szolgáltatjuk.

Elvállaljuk továbbá: **temetések rendezését**, hallottas kocsijaink a legszerényebb igényeknek is megfelelők; disz és füves kocsink a fokozottabb kívánalmakat is kielégíti.

Megjegyezzük egyuttal, hogy nagyobb temetéseknel **egyedül a mi intézetünk nyújtja azon előnyt**, hogy a temetések alkalmával a gyászoló családnak ingyen és **minden díj nélkül** bocsát rendelkezésére egy e célra szerzett **gyászkiéretű magán kocsit**.

Midőn ezeknél fogva intézetünket, mely az igényeket minden irányban egyedül kielégíteni képes, a nagyérdemű t. közönség szives figyelmébe ajánljuk, egyszersmind felemlítjük, hogy intézetünkben a temetésekhez szükséges

mindennemű felszerelést,

mely ugy minőség, mint jutányosság tekintetében más helybeli készítményt jóval fölülmul, a legpontosabban szolgálunk ki.

Kérve további nagybecsű pártfogását.

Tisztelettel

FODOR J. és GEBAUER

temetkezési intézet, — érczkoporsó gyár- és sirkőraktár — tulajdonosok
Debreczenben.

LEGJUTÁNYOSABB ÁRAK.

Első hazai érczkoporsó-gyár.

Legjobb sirkőraktár.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi gyógyítás.

Nyári gyógyítás.

Őszi gyógyítás

Téli gyógyítás

Csak akkor valódi, ha minden dobozon a gyár-jegy egy sas és MOLL A. okosoroszított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makaos gyomor- és altestbajok, gyomorgörcs, nyálk, gyomorégés, májbajok, vértúlás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerüzeteiben. MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívesen „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és sőt könnyűvé teszik.

Tisztelettel
Steinko Ján. F. lelkész Honnutschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Legjobb bedörzsölő-szer

köszvény

és minden

meghűlési betegségek ellen.

Csak akkor valódi, ha minden üveg MOLL A. védjegyét és aláírását viseli.

Bedörzsölésül sikeres használati közhvény, csusz, mindennemű testfájdalmak és benulásnál; borogatás alakjában minden sérelem és sebnél, dagasztatok gyuladásoknál. Belőleg vízzel vegyítve hirtelen rosullat, hányás, kolika és hasmenésnél.

Egy üveg ára használati utasítással 80 kr. o. é. Raktárak az ország minden nevezetes gyógyszerüzeteiben és anyag kereskedéseiben.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs. Kittäinó Moll féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál.

Mély tisztelettel
Hornof, lelkész Micholup-ban

Raktárak Debreczenben: Göllt Nándor, Dr. Rotshnek V. Emil, Tamássy Károly gyógyszerüzeteiben, Gerébí Fülöp és Szepessy Antal kereskedőknél.

1887. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

A LEGOLCSÓBB, gazdag és élénk tartalmu gazdasági szaklap

FÖLDMIVELÉSI ÉRDEKEINK

mező- és erdőgazdasági képes hetilap,

a magyar gazdatisztek és erdészek együletének hivatalos közlönye.

Tizenhatodik évfolyam.

A „Földmivelési Érdekeink“ az 1885. országos kiállításon gyakorlati irányért

a nagy kiállítási éremmel tüntetett ki
E lap elvei: a mezőgazdasági érdekképviselet fejlesztése, a gazdasági üzletjövendelművelésének fokozására szolgáló eszközök és módok kutatása és terjesztése, az összes mezőgazdasági forgalom közvetítése.

Megjelenik hetenkint másfél nagy ivnyi terjedelemben.

Előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Társlapja a hetenkint megjelenő népszerű gazdasági közlöny, a

„FALUSI GAZDA“

melyet főleg a falusi olvasó- és gazda-körök, a papok és lelkészek, tanítók és jegyzők figyelmébe ajánlunk.

Czélja a kisbirtokosok és földeszek körében a gazdasági ismereteket terjesztetni.

Előfizetési ára egész évre 3 frt, félévre 1 frt 50 kr.

Előfizetések és mutatószámok iránti megkeresések a szerkesztőség címére: Budapest, V., Erzsébetvár 19 sz. alá küldendők.

Eladó föld.

A szoboszlói utfélen levő ujosztású földön 29 hold és 692 öl, cserepes tanya épületekkel s hozzá tartozó 12 lóra való istállóval eladó.

Értekezhetni n. mester-utca végén 3361 szám alatt a tulajdonossal.

8934. a. ü.
1887.

Árverési hirdetmény.

A néhai Juhász Lajosné Boika Julianna hagyatékához tartozó házi butorok és egyéb ingóságok, esetleg a hagyatékhoz tartozó kész férfiruhák, elhunytak a czepléd-utca 47. sz. a. volt lakásán az 1887. decz. 10-én reggel 8 óraker kezdendő árverésen, készpénz fizetés mellett, eladatni fognak.

Debreczen, 1887. december 8.

A városi árvaszéktől.